

Päivämäärä

25.10.2002

Dnro

1146/00/2002

Voimaantulo- ja voimassaoloaika

1.11.2002 - toistaiseksi

Kumoa

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston yleiskirje klassisen sikaruton vastustamisesta (1/EEO/1995)

Valtuutussäännökset

Eläintautilaki (55/1980) 5, 8, 9, 12, 12 a § ja 13 §:n 2 momentti (muut. 809/1992 ja 424/1994),

Eläintautien vastustamisesta eläinten kuljetuksessa annettu asetus (1363/1994) 4 - 7, 14 ja 16 §

Vastaavat EY-säädökset

Neuvoston direktiivi 2001/89/EY (32001L0089); EYVL N:o L 316, 1.12.2001, s. 5

Komission päätös 2002/106/EY (32002D0106); EYVL N:o L 39, 9.2.2002, s. 71

Asia

KLASSISEN SIKARUTON VASTUSTAMINEN

Tarkoitus ja soveltamisala

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tässä asetuksessa säännökset klassisen sikaruton vastustamisesta. Säännösten tarkoituksena on taudinpurkausten sattuessa estää taudin leviäminen edelleen ja mahdollistaa tartunnan tehokas hävittäminen.

Säännökset ovat sitovia. Niitä on velvoittavana noudatettava säännöksissä tarkoitetuissa yksittäistapauksissa. Säännösten lisäksi asetuksen kohdassa 2 on kuvailtu taudin oireita ja leviämistapaa.

SISÄLLYSLUETTELO	sivu
1. Määritelmät	5
2. Taudinkuva ja leviämistapa	5
3. Toimenpiteet epäiltäessä klassista sikaruttoa	7
3.1. Ilmoitusvelvollisuus klassisen sikaruton epäilystä	7
3.2. Viranomaisten toiminta	7
3.3. Välittömät toimenpiteet klassisen sikaruton epäilytapauksissa	7
3.4. Tilalla annettavat määräykset.....	7
3.5. Epidemiologinen selvitys	7
3.6. Näytteenotto	8
3.7. Toimenpiteet kontaktipitopaikoissa	8
3.8. Toimenpiteet perustelluissa epäilytapauksissa.....	8
3.9. Määräysten peruuttaminen.....	9
4. Toimenpiteet, kun klassinen sikarutto on vahvistettu	9
4.1. Taudintorjuntayksiköt	9
4.2. Eläinten lopettaminen tartuntatilalla ja ruojen hävittäminen.....	9
4.3. Näytteiden otto	9
4.4. Tartuntapitopaikasta peräisin olevien eläinperäisten tuotteiden jäljitys ja käsittely.....	9
4.5. Tartuntapitopaikasta peräisin olevien tartuntavaarallisten aineiden ja jätteiden hävitys.....	9
4.6. Desinfiointitoimenpiteet.....	10
4.7. Poikkeukselliset toimenpiteet.....	10
4.8. Toimenpiteet kontaktipitopaikoissa	10
5. Suojavyöhykkeen ja valvontavyöhykkeen perustaminen	10
6. Suojavyöhykettä koskevat yleiset säännökset	11
6.1. Pitopaikkojen luettelointi ja tarkastukset	11
6.2. Sikojen kuljettaminen.....	11
6.3. Kuljetusvälineet.....	11
7. Suojavyöhykkeellä sijaitsevia pitopaikkoja koskevat säännökset	11
7.1. Pitopaikassa sairastuneet ja kuolleet siat.....	11
7.2. Muiden kotieläinten siirrot.....	12
7.3. Sukusolujen siirtokielto	12
7.4. Hygieniavaatimukset.....	12
7.5. Sikoja koskevat kuljetusrajoitukset	12
8. Esitys suojavyöhykkeen lakkauttamisesta	12
9. Yleiset määräykset valvontavyöhykkeellä	12
9.1. Pitopaikkojen luettelointi	13
9.2. Sikojen kuljetusta koskevat määräykset	13
9.3. Kuljetusvälineitä koskevat määräykset.....	13

10. Valvontavyöhykkeellä sijaitsevia pitopaikkoja koskevat määräykset	13
10.1. Tilalla sairastuneet ja kuolleet siat	13
10.2. Muiden kotieläinten siirrot.....	13
10.3. Sukusolujen siirtokiello	13
10.4. Hygieniavaatimukset.....	13
10.5. Sikoja koskevat kuljetusrajoitukset	14
11. Esitys valvontavyöhykkeen lakkauttamisesta	14
12. Uusien sikojen tuominen tartuntapitopaikkaan tartunnan hävittämisen jälkeen	14
12.1. Yleistä.....	14
12.2. Pitopaikat, joilla siat pidetään sisätiloissa	14
12.3. Pitopaikat, joilla siat voivat olla ulkona	15
13. Klassisen sikaruton epäily tai toteaminen teurastamossa tai kuljetuksen aikana	15
14. Klassinen sikarutto luonnonvaraisissa villisioissa	16
14.1. Toimenpiteet epäiltäessä tartuntaa villisioissa	16
14.2. Esitys tartunta-alueen perustamisesta.....	16
14.3. Yleiset määräykset tartunta-alueella	16
14.4. Tartunta-alueella sijaitsevia sikojen pitopaikkoja koskevat rajoitukset.....	17
14.4.1. Pitopaikkojen ja niillä olevien sikojen luettelointi sekä suoritettavat tarkastukset.....	17
14.4.2. Sikojen eristäminen.....	17
14.4.3. Sikojen kuljetuskielto	17
14.4.4. Muita määräyksiä.....	17
14.5. Esitys tartunta-alueen lakkauttamisesta	18
15. Klassisesta sikarutosta tiedottaminen	18
16. Valmiussuunnitelma	18
17. Rokottaminen ja klassisen sikaruton viruksen käsittely	18
18. Korvaukset	18
LIITE I: PÄÄTÖS KLASSISEN SIKARUTTOEPÄILYN TAKIA TILALLE ANNETTAVISTA RAJOITTAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ	20
LIITE II: NÄYTTEIDEN OTTO JA KULJETUS SEKÄ TUTKITTAVIEN ELÄINTEN JA OTETTAVIEN NÄYTTEIDEN MÄÄRÄT	24
A: Näytteiden otto ja kuljetus	24
1) Yleisiä ohjeita.....	24
2) Näytteet viruksen osoittamiseksi.....	24
3) Näytteet vasta-aineiden osoittamiseksi.....	24
4) Näytteiden kuljetus.....	24

B: Kliiniset tutkimukset ja näytemäärät.....	25
1) Tutkittavat eläimet ja näytteiden otto epäiltäessä klassista sikaruttoa	25
2) Näytteiden otto tilalla, jossa klassinen sikarutto on varmistunut ja eläimet lopetetaan	25
3) Näytteiden otto tilalla, jossa eläimet lopetetaan ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä	25
4) Tarkastus ja näytteiden otto suoja- ja valvontavyöhykkeellä olevalla tilalla, josta eläimet siirretään, teurastetaan tai lopetetaan ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä	27
5) Tarkastus ja näytteiden otto tuotaessa sikoja uudelleen tartuntatilalle	27
6) Tarkastus ja näytteiden otto suojavyöhykkeellä ennen rajoitusten poistamista	28
7) Tarkastus ja näytteiden otto valvontavyöhykkeellä ennen rajoitusten poistamista	28
8) Serologinen valvonta ja näytteidenotto alueilla, joissa klassista sikaruttoa epäillään tai se on todettu luonnonvaraisissa sioissa.	28
 LIITE III: PÄÄTÖS KLASSISEN SIKARUTON VARALTA TILALLE ANNETTUIEN RAJOITTAVIEN MÄÄRÄYSTEN PERUUTTAMISESTA	30
 LIITE IV: EDELLYTYKSET JA LUPAEHDOT SUOJA- TAI VALVONTAVYÖHYKKEELLÄ OLEVIEN PITOPAikkojen SIKOJEN SIIRTÄMISTÄ KOSKEVAN LUVAN MYÖNTÄMISELLE	31
1. Edellytykset sikojen siirtämiselle	31
2. Lupaehdot sikojen siirtämiselle	31

1. Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) sialla kaikkia Suidae-sukuun kuuluvia eläimiä, luonnonvaraiset siat mukaan luettuina;
- 2) sentinelliporsaalla porsasta, joka tuodaan pitopaikkaan siinä tarkoituksessa, että sitä serologisesti tutkimalla voidaan selvittää, onko pitopaikassa tartuntaa;
- 3) tilalla maatilaa, joka käsittää yhden tai useamman pitopaikan;
- 4) pitopaikalla yhden epidemiologisen yksikön muodostamaa yhtä tai useampaa laitosta, rakennusta, tarhaa tai muuta paikkaa, jossa sikoja pidetään, kasvatetaan tai käsitellään;
- 5) kasvatusosastolla erillistä huonetta, rakennusta, tarhaa tai muuta paikkaa pitopaikassa;
- 6) tartuntapitopaikalla pitopaikkaa, jonka eläimistä klassisen sikaruton diagnoosi on vahvistettu;
- 7) tartuntatilalla tilaa, jonka eläimistä klassisen sikaruton diagnoosi on vahvistettu;
- 8) kontaktipitopaikalla pitopaikkaa, jolle on sen sijainnin tai ihmisten, sikojen, tavareiden tai ajoneuvojen siirtojen johdosta tai muulla tavoin voinut päästä klassisen sikaruton tartunta;

Asetuksessa käytetään myös seuraavia eläintautien vastustamisesta eläinten kuljetuksessa annetun asetuksen (1363/1994) 3 §:ssä säädettyjä määritelmiä:

- 1) tartunta-alue: tila tai muu eläintenpitoyksikkö taikka alue, jolla maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosasto on vahvistanut esiintyvän tai jolla perustellusta syystä epäillään esiintyvän klassista sikaruttoa;
- 2) suojavyöhyke: alue, jonka raja on joka kohdassaan vähintään kolmen kilometrin etäisyydellä tartunta-alueesta ja johon tartunta-alue sisältyy; sekä
- 3) valvontavyöhyke: alue, jonka raja on joka kohdassaan vähintään kymmenen kilometrin etäisyydellä tartunta-alueesta ja johon suojavyöhyke sisältyy.

2. Taudinkuva ja leviämistapa

Klassinen sikarutto on Flaviviridae-heimon pesti-sukuun kuuluvan vaipallisen RNA-viruksen aiheuttama, ainoastaan sioissa esiintyvä erittäin tarttuva tauti.

Virus on suhteellisen kestävä kosteissa ulosteissa, sikojen ruhoissa ja tuoreessa sianlihassa sekä joissakin sianlihatuotteissa. Virus voidaan tuhota tavanomaisilla desinfektioaineilla.

Tartunta leviää tartunnan saaneen yksilön eritteiden, virtsan ja ulosteen välityksellä. Klassinen sikarutto leviää myös tartunnan saaneiden karjujen sperman ja tartunnan

saaneiden emakoiden munasolujen ja alkioiden välityksellä. Sikatiheillä alueilla virus leviää helposti sikalasta toiseen. Virtsassa esiintyy virusta jo muutamaa päivää ennen kliinisten oireiden ilmaantumista ja tapauksissa, joissa eläin paranee, voi viruseritys jatkua 2 - 3 viikkoa oireiden häviämisen jälkeen. Virusta esiintyy yleensä sairaan eläimen kaikissa kudoksissa. Tartunnan leviäminen klassisesta sikarutosta vapaisiin maihin on viime aikoina tapahtunut lähes aina epäsuorasti sianlihan, siitä valmistettujen raakatuotteiden tai sikateurastuksen sivutuotteiden välityksellä. Suolaus ja savustus eivät tuhoa virusta.

Sikalaan tartunta tulee elävien tartuntaa kantavien sikojen mukana tai edellä mainittuja tuotteita sisältävien ruoka- ym. jätteiden, tai näiden tuotteiden saastuttaman rehun, kuivikkeiden, kuljetusvälineiden tai muiden esineiden välityksellä. Kansainvälisen liikenteen ravintolajätteet ovat huomattava vaaratekijä.

Taudin itämisaika yksittäisessä eläimessä on 2 - 10 vuorokautta tartunnasta. Kliiniset oireet saattavat ilmetä vasta 2 – 4 viikon kuluttua, jos tartunnan saaneen tilan kaikki siat ovat täysikasvuisia tai tartunnan on aiheuttanut viruskanta, jonka taudinaiheuttamiskyky on lievä. Kliiniset oireet vaihtelevat paljon riippuen tartunnan saaneen sian iästä ja viruksen virulenssista. Yleensä nuoremmat eläimet sairastuvat vakavammin, vanhemmilla eläimillä tauti voi olla lievä tai piilevä.

Klassinen sikarutto voi esiintyä kliinisesti akuuttina, kroonisena sekä sikiöaikaisena infektiona.

Akuutti muoto esiintyy useimmiten vieroitetuissa porsaissa ja lihasioissa. Ensimmäisiä oireita ovat ruokahaluttomuus, uneliaisuus, kuume, sidekalvontulehdus, turvonneet imusolmukkeet, hengitystieoireet ja ummetus, joka muuttuu ripuliksi. Jalkojen, vatsan ja korvien iholla voi esiintyä punerrusta tai sinerrystä tartunnan saamisen toisesta tai kolmannelta viikosta alkaen. Neurologiset oireet, kuten horjuminen ovat mahdollisia. Tavallisesti kuolemat tapahtuvat kuukauden kuluessa tartunnasta. Vasta-ainetuotannon myötä osa sioista, varsinkin täysikasvuiset ja lieviä oireita saaneet, jäävät henkiin. Vasta-aineita on osoitettavissa 2-3 viikon kuluttua tartunnasta.

Krooninen muoto esiintyy sioilla, jotka eivät pysty kehittämään riittävää immuunivastetta. Kroonisessa muodossa oireet ovat aluksi samat kuin akuutissa muodossa, mutta muuttuvat vähitellen epämääräisiksi – kuumeilua, ajoittaista ripulia, laihtumista. Krooninen muoto voi johtaa kuolemaan, jota on voinut edeltää oireilu 2-3 kuukauden ajan. Vasta-aineita saatetaan kyseisenä aikana todeta ajoittain.

Sikiöaikaisessa infektiossa porsaasat ovat saaneet tartunnan istukan kautta emältään, jolla tauti on usein piilevä. Tiineyden alkuvaiheessa saatu tartunta voi johtaa luomiseen tai sikiöt syntyvät kuolleina, muumioituneina tai epämuodostuneina. Emakon tiineyden alkupuolella saama tartunta saattaa johtaa siihen, että porsaasat ovat syntyessään normaaleja, mutta erittävät virusta. Porsaasat kuitenkin kasvavat heikosti, ne ovat laihoja ja niillä voi olla synnynäistä vapinaa.

3. Toimenpiteet epäiltäessä klassista sikaruttoa

3.1. Ilmoitusvelvollisuus klassisen sikaruton epäilystä

Jokainen eläinlääkäri on havaitessaan eläimessä klassiseen sikaruttoon viittaavia oireita tai saatuaan muutoin tietoonsa sellaisia seikkoja, että on syytä epäillä klassista sikaruttoa olevan jossakin pitopaikassa, velvollinen välittömästi ilmoittamaan asiasta asianomaiselle kunnaneläinlääkärille, läänineläinlääkärille tai, ellei näitä tavoiteta, maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosastolle (osasto).

Eläinlääkäriin tulee antaa eläimen omistajalle tai hänen edustajalleen tarvittavat menettelyohjeet. Hänen tulee määrätä, että kukaan ei saa poistua tilalta eikä tilalle saattua ulkopuolisia henkilöitä. Lisäksi on vältettävä turhaa liikkumista eläinsuojissa. Tilalta ei saa kuljettaa pois eläimiä, eläintuotteita eikä tavaroita.

3.2. Viranomaisten toiminta

Läänineläinlääkäriin on vastattava toimialueellaan klassisen sikaruton ennaltaehkäisystä ja torjunnasta. Läänineläinlääkäri voi määrätä kunnaneläinlääkäriin suorittamaan tässä asetuksessa läänineläinlääkäriin tehtäväksi määrättyjä toimia, jos hän katsoo sen tehtävien tarkoituksenmukaisen hoitamisen kannalta välttämättömäksi. Läänineläinlääkäriin on ensisijaisesti määrättävä tehtäviä suorittamaan helposti löyviävien eläintautien vastustamista varten koulutettuja kunnaneläinlääkäreitä (valmiuseläinlääkäreitä), jos tämä on mahdollista.

3.3. Välittömät toimenpiteet klassisen sikaruton epäilytapauksissa

Jos läänineläinlääkäri on saanut kohdassa 3.1. tarkoitetun ilmoituksen tai hän muusta syystä epäilee pitopaikassa olevan klassista sikaruttoa, tulee hänen viivytyksettä matkustaa paikalle ja aloittaa välittömät tutkimukset varmistaakseen tai sulkeakseen pois klassisen sikaruton esiintyminen liitteen II kohdan B.1. mukaisesti. Läänineläinlääkäriin on tarkastettava pitopaikassa sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1296/2001) säädettyt eläinten merkinnät ja luettelot.

3.4. Tilalla annettavat määräykset

Jos läänineläinlääkäri ei voi sulkea pois klassisen sikaruton epäilyä, hänen on annettava tilasta vastaavalle henkilölle liitteen I mukaiset rajoittavat määräykset. Rajoittavat määräykset koskevat tilan yhtä tai useampaa tai kaikkia pitopaikkoja. Määräykset voidaan ensin antaa suullisina, mutta ne on mahdollisimman pian vahvistettava kirjallisesti.

3.5. Epidemiologinen selvitys

Läänineläinlääkäriin on tehtävä epidemiologinen selvitys, josta on käytävä ilmi:

- sen ajanjakson pituus, jona klassista sikaruttoa on saattanut olla pitopaikassa, ennen kuin tautia epäiltiin tai siitä ilmoitettiin;
- mistä klassinen sikarutto on mahdollisesti tullut pitopaikkaan;

- muut sellaiset pitopaikat, joiden siat ovat voineet saada tartunnan samasta lähteestä;
- sellaisten henkilöiden, ajoneuvojen, sikojen, ruhojen, sperman, munasolujen, alkioiden, lihan, sioista otettujen näytteiden tai muiden tavaroiden, esineiden ja aineiden liikkuminen, jotka ovat todennäköisesti levittäneet klassisen sikaruton virusta pitopaikkaan ja pitopaikasta; sekä
- muut mahdolliset kontaktipitopaikat, joilla on ollut suoria tai epäsuoria kontakteja.

3.6. Näytteenotto

Läänineläinlääkäriin on otettava tarvittavat näytteet klassisen sikaruton diagnosti-soimiseksi liitteen II kohdan B.1. mukaisesti ja toimitettava ne viipymättä eläinlääkintä- ja elintarviketutkimuslaitokseen (EELA).

Laboratoriotutkimukset on suoritettava komission päätöksessä 2002/106/EY säädetyn klassisen sikaruton taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti.

3.7. Toimenpiteet kontaktipitopaikoissa

Jos läänineläinlääkärillä on kohdan 3.5. mukaisen epidemiologisen selvityksen perusteella aihetta epäillä, että klassinen sikarutto on saattanut tulla muista pitopaikoista pitopaikkaan, jossa epäillään olevan klassista sikaruttoa tai, että se on voinut siirtyä epäilyksenalaisesta pitopaikasta muihin pitopaikkoihin henkilöiden, sikojen tai ajoneuvojen mukana tai jollakin muulla tavalla, on hänen määrättävä kunnaneläinlääkäri tekemään näissä pitopaikoissa tarkastus sekä annettava näille tiloille liitteen I mukaiset rajoittavat määräykset siihen asti, kunnes klassisen sikaruton mahdollisuus on suljettu pois. Jos kontaktipitopaikka on toisen läänin alueella, on hänen ilmoitettava siitä kyseisen läänin läänineläinlääkärille, jonka on annettava edellä mainitut määräykset.

3.8. Toimenpiteet perustelluissa epäilytapauksissa

Epidemiologisen tilanteen osoittaessa, että on todennäköistä, että pitopaikassa esiintyy klassista sikaruttoa, vaikkei diagnoosia ole laboratoriotutkimuksin varmistettu, läänineläinlääkäriin esityksestä osasto voi:

- epäilyisissä tartunta- ja kontaktipitopaikoissa määrätä noudatettavaksi kohdissa 4.2. - 4.8. säädettyjä toimenpiteitä; sekä
- alueella, joka vastaisi suojavyöhykettä epäilypitopaikan ympärillä, määrätä noudatettavaksi sikojen pitopaikoissa kaikkia tai osaa kohdissa 3.3. – 3.6. säädettyjä toimenpiteitä.

3.9. Määräysten peruuttaminen

Läänineläinlääkäriin on peruutettava kohdissa 3.4. ja 3.7. tarkoitetut rajoittavat määräykset, jos laboratoriotutkimusten tulosten perusteella klassisen sikaruton epäily osoittautuu aiheettomaksi (liite III).

4. Toimenpiteet, kun klassinen sikarutto on vahvistettu

4.1. Taudintorjuntayksiköt

Klassisen sikaruton taudinpurkauksen sattuessa perustetaan välittömästi kansallinen taudintorjuntakeskus, jonka tehtävänä on huolehtia kansallisessa valmiussuunnitelmassa mainituista tehtävistä.

Kansallisen taudintorjuntakeskuksen lisäksi läänineläinlääkärien on perustettava alueelliset taudintorjuntakeskukset niihin lääneihin, joissa taudinpurkauksia on todettu. Alueittaisten taudintorjuntakeskusten tehtävänä on vastata alueellisesta taudin torjunnasta. Osasto voi määrätä niiden tehtäväksi myös kansallisen taudintorjuntakeskuksen tehtäviä.

4.2. Eläinten lopettaminen tartuntatilalla ja ruhojen hävittäminen

Osasto määrää tartuntatilan kaikki siat lopetettaviksi viipymättä.

Lopetettujen sekä tilalla itsestään kuolleiden sikojen ruhot on hävitettävä läänineläinlääkäriin valvonnassa eläinjätteen käsittelystä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1022/2000) mukaisena suuririskisenä eläinjätteenä siten, että klassisen sikaruton virus ei leviä lopettamisen, kuljetuksen tai hävittämisen aikana.

Jos tartuntatilalla on kaksi tai useampi pitopaikkaa eikä näiden välillä ole ollut suoria tai epäsuoria kontakteja sinä aikana, kun sikaruttoa on saattanut olla tilalla, osasto voi määrätä vain tartuntapitopaikan siat lopetettaviksi.

4.3. Näytteiden otto

Lopetetuista sioista on otettava liitteen II kohdan B.2. mukaiset näytteet epidemiologista selvitystä varten.

4.4. Tartuntapitopaikasta peräisin olevien eläinperäisten tuotteiden jäljitys ja käsittely

Epidemiologisen selvityksen perusteella arvioidun taudin pitopaikkaan tulemisen ajankohdan jälkeen pitopaikasta pois kuljetettujen sikojen ruhot, sivutuotteet ja jätteet on jäljitettävä ja käsiteltävä läänineläinlääkäriin ohjeiden mukaisesti. Pitopaikasta pois kuljetettu sperma, munasolut, alkiot ja sioista otetut näytteet on jäljitettävä ja hävitettävä läänineläinlääkäriin ohjeiden mukaisesti.

4.5. Tartuntapitopaikasta peräisin olevien tartuntavaarallisten aineiden ja jätteiden hävitys

Kaikki todennäköisesti saastuneet jätteet ja aineet, kuten rehut, on käsiteltävä siten, että niissä olevat klassisen sikaruton virukset tuhoutuvat. Kaikki kertakäyttötuotteet,

jotka ovat voineet saastua, erityisesti lopettamisen yhteydessä käytetyt, on hävitettävä. Nämä toimenpiteet on tehtävä läänineläinlääkäriin antamien ohjeiden mukaan kunnaneläinlääkäriin valvonnassa.

4.6. Desinfiointitoimenpiteet

Kun siat on lopetettu, rakennukset, joissa sikoja on pidetty, sikojen ja niiden ruhojen kuljettamiseen käytetyt ajoneuvot ja kaikki todennäköisesti viruksen saastuttamat välineet on puhdistettava ja desinfioitava desinfektioitoimenpiteistä eläintautien vastustamisessa annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikedosaston ohjeen (17/EEO/1995) mukaisesti. Kunnaneläinlääkäriin on valvottava desinfiointia.

4.7. Poikkeukselliset toimenpiteet

Jos klassinen sikarutto todetaan laboratoriossa, eläintarhassa, villieläinpuistossa tai aidatulla alueella, joissa pidetään sikoja tieteellisiin tarkoituksiin lajien tai uhanalaisten rotujen säilyttämistä varten, osasto voi päättää, että kohdissa 4.2. ja 4.4. tarkoitettuja hävittämistoimenpiteitä ei suoriteta lainkaan tai ne suoritetaan vain rajoitetusti.

4.8. Toimenpiteet kontaktipitopaikoissa

Epidemiologisen selvityksen perusteella läänineläinlääkäri voi määrätä kohdan 3.7. mukaiset toimenpiteet suoritettaviksi sellaisilla tiloilla, joilta ja joille tartunta on voinut levitä tilan pitopaikkojen sijainnin takia tai jotka ovat olleet suorassa tai epäsuorassa yhteydessä tartunnan saaneeseen pitopaikkaan.

Epidemiologisen tilanteen niin vaatiessa läänineläinlääkäriin esityksestä osasto voi määrätä sovellettavaksi kontaktipitopaikoissa myös kohdassa 3.8. säädettyjä toimenpiteitä.

Jos läänineläinlääkäri on antanut kontaktitiloille kohdan 3.4. mukaiset määräykset, hänen on peruutettava ne joko kohtien 3.5. ja 3.6. mukaisten toimenpiteiden jälkeen, tai jos näitä toimenpiteitä ei tehdä, sen jälkeen, kun kunnaneläinlääkäriin tarkastuksen jälkeen on saatu riittävä varmuus siitä, että kyseisen tilan pitopaikoissa ei ole klassista sikaruttoa.

5. Suojavyöhykkeen ja valvontavyöhykkeen perustaminen

Heti, kun klassisen sikaruton diagnoosi pitopaikassa on vahvistettu, läänineläinlääkäriin on tehtävä osastolle esitys tartunta-alueen ympärille perustettavasta suojavyöhykkeestä ja valvontavyöhykkeestä. Esittäessään vyöhykkeiden rajoja läänineläinlääkäriin on otettava huomioon:

- kohdan 3.5. mukaisen epidemiologisen selvityksen tulokset;
- maantieteellinen sijainti, varsinkin luonnolliset ja keinotekoiset rajat;
- pitopaikkojen sijainti ja läheisyys;

- sikojen kuljetukset ja kauppatavat alueella, sekä mahdollisuudet teurastamoiden käyttöön; sekä
- sikojen siirtojen valvontaan vyöhykkeillä käytettävissä olevat valmiudet ja henkilöstö, erityisesti jos lopetettavia sikoja on siirrettävä pois niiden alkuperäispaikasta.

6. Suojavyöhykettä koskevat yleiset säännökset

Suojavyöhykettä koskevia säännöksiä sovelletaan tartuntapitopaikan ja –alueen ulkopuolisella suojavyöhykkeen osalla.

6.1. Pitopaikkojen luettelointi ja tarkastukset

Läänineläinlääkäri on tehtävä luettelo kaikista sikojen pitopaikoista mahdollisimman pian. Kunnaneläinlääkäri on käytävä näissä pitopaikoissa seitsemän päivän kuluessa suojavyöhykkeen perustamisesta annetun asetuksen voimaantulon jälkeen, suoritettava eläimille kliininen tutkimus ja tarkastettava sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1296/2001) säädetyt eläinten merkinnät ja luettelot.

6.2. Sikojen kuljettaminen

Sikojen kuljettaminen suojavyöhykkeellä julkisilla ja yksityisillä teillä, ei kuitenkaan tilojen huoltoteillä, on kielletty. Kielto ei koske sikojen kauttakuljetuksia maanteitse tai rautateitse pysähtymättä ja lastia purkamatta. Osasto voi myöntää luvan kuljettaa suojavyöhykkeen ulkopuolelta sikoja suojavyöhykkeellä olevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi.

6.3. Kuljetusvälineet

Sikojen, muiden kotieläinten tai mahdollisesti saastuneen materiaalin (esimerkiksi ruhot, rehu, lanta, lietelanta, jne.) kuljettamiseen suojavyöhykkeellä käytettäviä kuljetusvälineitä ja laitteita ei saa viedä pois pitopaikasta, teurastamolta ja suojavyöhykkeeltä, ellei niitä ole puhdistettu ja desinfioitu desinfektioitoimenpiteistä eläintautien vastustamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston ohjeen (17/EEO/1995) ja läänineläinlääkäriin erikseen antamien ohjeiden mukaisesti. Kunnaneläinlääkäri on valvottava desinfektioita. Sikojen kuljetukseen käytetty kuljetusväline ei saa poistua suojavyöhykkeeltä, ennen kuin kunnaneläinlääkäri on tarkastanut desinfektion ja myöntänyt luvan poistumiseen alueelta.

7. Suojavyöhykkeellä sijaitsevia pitopaikkoja koskevat säännökset

7.1. Pitopaikassa sairastuneet ja kuolleet siat

Kaikista pitopaikassa kuolleista tai sairastuneista sioista on ilmoitettava kunnaneläinlääkärille, jonka on varmistettava, että niistä tehdään kaikki liitteen II kohdan B.1. mukaiset tutkimukset klassisen sikaruton varalta.

7.2. Muiden kotieläinten siirrot

Muiden kotieläinten kuin sikojen kuljettaminen pitopaikkaan tai pitopaikasta pois on sallittua vain läänineläinlääkärin luvalla.

7.3. Sukusolujen siirtokielto

Pitopaikasta ei saa kuljettaa pois sikojen spermaa, munasoluja tai alkioita.

7.4. Hygieniavaatimukset

Kaikkien pitopaikkoihin tulevien ja niistä poistuvien henkilöiden on noudatettava asianmukaisia hygieniatoimenpiteitä klassisen sikaruton viruksen leviämisen estämiseksi läänineläinlääkärin tai kunnaneläinlääkärin antamien ohjeiden mukaisesti.

7.5. Sikoja koskevat kuljetusrajoitukset

Sikoja ei saa viedä pois pitopaikasta 30 päivän aikana sen jälkeen, kun kohdan 4.6. mukainen puhdistus ja desinfektio on suoritettu loppuun kaikissa tartuntapitopaikoissa.

Jos kuljetuskielto on voimassa yli 30 päivää, läänineläinlääkäri voi antaa luvan sikojen siirtämiseen:

- ensisijaisesti suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon;
- paikkaan, jossa siat lopetetaan välittömästi ja niiden ruhot käsitellään kunnaneläinlääkärin valvonnassa; tai
- toisiin suojavyöhykkeellä sijaitseviin pitopaikkoihin. Jos tätä vaihtoehtoa käytetään, läänineläinlääkärin on tiedotettava asiasta etukäteen osastolle.

Luvan myöntämisen edellytykset ovat liitteessä IV kohdassa 1. Lupa voidaan myöntää vain liitteen IV kohdassa 2 olevilla ehdoilla.

8. Esitys suojavyöhykkeen lakkauttamisesta

Läänineläinlääkärin on tehtävä esitys suojavyöhykkeen lakkauttamisesta, kun:

- kaikkien tartunnan saaneiden pitopaikkojen puhdistus ja desinfointi on suoritettu loppuun; sekä
- kaikissa suojavyöhykkeellä olevissa pitopaikoissa on suoritettu liitteen II kohdan B.6. mukaiset kliiniset ja laboratoriotutkimukset klassisen sikaruton varalta. Nämä tutkimukset voidaan aloittaa 30 päivän kuluttua siitä, kun kaikkien tartunnan saaneiden pitopaikkojen alustava puhdistus ja desinfointi on suoritettu.

9. Yleiset määräykset valvontavyöhykkeellä

Valvontavyöhykettä koskevia määräyksiä sovelletaan suojavyöhykkeen ulkopuolisella valvontavyöhykkeen osalla.

9.1. Pitopaikkojen luettelointi

Läänineläinlääkäri on tehtävä luettelo kaikista sikojen pitopaikoista.

9.2. Sikojen kuljetusta koskevat määräykset

Sikojen kuljettaminen valvontavyöhykkeellä julkisilla ja yksityisillä teillä, ei kuitenkaan tilojen huoltoteillä, on kielletty, ellei läänineläinlääkäri ole sitä erikseen hyväksynyt. Kielto ei koske sikojen kauttakuljetuksia maanteitse tai rautateitse pysähtymättä ja lastia purkamatta eikä valvontavyöhykkeen ulkopuolelta lähtöisin olevien sikojen kuljetuksia suojavyöhykkeellä olevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi.

9.3. Kuljetusvälineitä koskevat määräykset

Sikojen, muiden kotieläinten tai mahdollisesti saastuneen materiaalin (esimerkiksi ruhot, rehu, lanta, lietelanta, jne.) kuljettamiseen valvontavyöhykkeellä käytettävät ajoneuvot, muut kuljetusvälineet ja laitteet on puhdistettava ja desinfioitava välittömästi kuljetuksen jälkeen desinfektioimenpiteistä eläintautien vastustamisessa annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston ohjeen (17/EEO/1995) ja läänineläinlääkäriin erikseen antamien ohjeiden mukaisesti. Sikojen kuljetukseen käytettyä kuljetusvälinettä ei saa siirtää pois valvontavyöhykkeeltä, ennen kuin se on puhdistettu ja desinfioitu edellä tarkoitetulla tavalla.

10. Valvontavyöhykkeellä sijaitsevia pitopaikkoja koskevat määräykset

10.1. Tilalla sairastuneet ja kuolleet siat

Kaikista pitopaikassa kuolleista tai sairastuneista sioista on ilmoitettava kunnan eläinlääkärille, jonka on varmistettava, että niistä tehdään kaikki liitteen II kohdan B.1. mukaiset tutkimukset klassisen sikaruton varalta.

10.2. Muiden kotieläinten siirrot

Muiden kotieläinten kuin sikojen kuljetus pitopaikkaan tai pitopaikasta pois on sallittua valvontavyöhykkeen perustamista seuraavien seitsemän päivän aikana vain läänineläinlääkäriin luvalla.

10.3. Sukusolujen siirtokielto

Pitopaikasta ei saa kuljettaa pois sikojen spermaa, munasoluja tai alkioita.

10.4. Hygieniavaatimukset

Kaikkien pitopaikkoihin tulevien ja niistä poistuvien henkilöiden on noudatettava asianmukaisia hygieniatoimenpiteitä klassisen sikaruton viruksen leviämisen estämiseksi läänineläinlääkäriin tai kunnaneläinlääkäriin antamien ohjeiden mukaisesti.

10.5. Sikoja koskevat kuljetusrajoitukset

Sikoja ei saa viedä pois pitopaikasta 21 päivän aikana sen jälkeen, kun kohdan 4.6. mukainen puhdistus ja desinfektio on suoritettu loppuun kaikissa tartuntapitopaikoissa.

Jos kuljetuskielto on voimassa yli 30 päivää, läänineläinlääkäri voi antaa luvan sikojen siirtämiseen:

- ensisijaisesti suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon;
- paikkaan, jossa siat lopetetaan välittömästi ja niiden ruhot käsitellään kunnan-eläinlääkäriin valvonnassa; tai
- toisiin suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitseviin pitopaikkoihin. Jos tätä vaihtoehtoa käytetään, läänineläinlääkäriin on tiedotettava asiasta etukäteen osastolle.

Luvan myöntämisen edellytykset ovat liitteessä IV kohdassa 1. Lupa voidaan myöntää vain liitteen IV kohdassa 2 olevilla ehdoilla.

11. Esitys valvontavyöhykkeen lakkauttamisesta

Läänineläinlääkäriin on tehtävä esitys valvontavyöhykkeen lakkauttamisesta, kun:

- kaikkien tartuntapitopaikkojen puhdistus ja desinfiointi on suoritettu loppuun; ja
- kaikissa valvontavyöhykkeellä olevissa pitopaikoissa on suoritettu liitteen II kohdan B.7. mukaiset kliiniset ja laboratoriotutkimukset klassisen sikaruton varalta. Nämä tutkimukset voidaan aloittaa 20 päivän kuluttua siitä, kun kaikkien tartuntapitopaikkojen alustava puhdistus ja desinfiointi on suoritettu.

12. Uusien sikojen tuominen tartuntapitopaikkaan tartunnan hävittämisen jälkeen

12.1. Yleistä

Uusia sikoja ei saa siirtää pitopaikkaan 30 päivän aikana kohdassa 4.6. tarkoitetun puhdistuksen ja desinfiointin jälkeen. Tämän jälkeen uusia sikoja saa tuoda pitopaikkaan läänineläinlääkäriin luvalla kohdan 12.2. tai 12.3. mukaisesti.

Jos kohdassa 4.6. tarkoitetusta puhdistuksesta ja desinfiointista pitopaikassa on kulunut yli kuusi kuukautta, läänineläinlääkäri voi epidemiologisen tilanteen niin salliessa antaa luvan uusien sikojen siirtämiseen pitopaikkaan poiketen kohtien 12.2. tai 12.3. vaatimuksista.

Läänineläinlääkäriin on peruutettava tartuntatilalle annetut rajoittavat määräykset sen jälkeen, kun kohdissa 12.2. tai 12.3. säädetyt vaatimukset ovat täyttyneet.

12.2. Pitopaikat, joilla siat pidetään sisätiloissa

Pitopaikassa, jossa siat pidetään ainoastaan sisätiloissa, uusia sikoja saa siirtää edellyttäen, että:

- koko sikala täytetään kerralla. Jos pitopaikkaa ei täytetä kerralla, menetellään kohdan 12.3. mukaisesti;
- kaikki siat siirretään 20 päivän kuluessa;
- siat siirretään pitopaikoista, joihin ei sovelleta minkäänlaisia rajoittavia toimenpiteitä klassisen sikaruton suhteen;
- uudet siat tutkitaan klassisen sikaruton vasta-aineiden varalta liitteen II kohdan B.5. mukaisesti. Tutkimus tehdään aikaisintaan 40 päivän kuluttua viimeisten sikojen saapumisesta; sekä
- yhtäkään sikaa ei viedä pitopaikasta pois ennen kuin serologisista tutkimuksista on saatu kielteiset tulokset.

12.3. Pitopaikat, joissa siat voivat olla ulkona

Pitopaikkaan, jossa siat pidetään pysyvästi tai tilapäisesti ulkona, saa siirtää ensin vain sentinelliporsaita edellyttäen, että:

- ne siirretään pitopaikoista, joihin ei sovelleta minkäänlaisia rajoittavia toimenpiteitä klassisen sikaruton suhteen tai jotka on etukäteen tutkittu klassisen sikaruttoviruksen vasta-aine testillä ja tutkimustulos on ollut kielteinen;
- ne sijoitetaan läänineläinlääkäriin ohjeiden mukaisesti siten, että sijoittelu on koko pitopaikan kattava;
- ne tutkitaan klassisen sikaruton vasta-aineiden varalta 40 päivän kuluttua pitopaikkaan saapumisesta liitteen II kohdan B.5. mukaisesti; sekä
- yhtäkään sikaa ei viedä pitopaikasta pois ennen kuin serologisista tutkimuksista on saatu kielteiset tulokset.

Jos yksikään sentinelliporsaista ei ole kehittänyt vasta-aineita klassisen sikaruton virusta vastaan, pitopaikkaan voidaan ottaa sikoja normaalisti.

13. Klassisen sikaruton epäily tai toteaminen teurastamossa tai kuljetuksen aikana

Jos klassista sikaruttoa epäillään teurastamossa tai kuljetuksen aikana, läänineläinlääkäriin on aloitettava viipymättä tutkimus varmistaakseen tai sulkeakseen pois klassisen sikaruton esiintyminen liitteen II kohdan B.1. mukaisesti ja tarkastettava sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1296/2001) säädetyt eläinten merkinnät ja luettelot kaikissa pitopaikoissa, joista siat otettiin kuljetettaviksi.

Jos teurastamossa on todettu klassinen sikarutto, tarkastuseläinlääkäriin on ilmoitettava asiasta viipymättä läänineläinlääkärille ja toteutettava seuraavat toimenpiteet:

- kaikki teurastamossa tai kuljetusvälineissä tartunnalle alttiina olevat eläimet on lopetettava viipymättä;

- tartunnan saaneiden ja tartunnalle altistuneiden eläinten ruhot, muut osat ja teurasjätteet on käsiteltävä tarkastuseläinlääkärin valvonnassa eläinjätteen käsittelystä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1022/2000) mukaisena suuririskisenä eläinjätteenä siten, että klassisen sikaruton virus ei leviä lopettamisen, kuljetuksen tai hävittämisen aikana;
- rakennukset, välineet ja kulkuneuvot on puhdistettava ja desinfioitava tarkastuseläinlääkärin valvonnassa desinfektio-toimenpiteistä eläintautien vastustamisessa annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston ohjeen (17/EEO/1995) mukaisesti; sekä
- yhtään eläintä ei saa tuoda teurastettavaksi tai toimittaa kuljetettavaksi ennen kuin vähintään 24 tuntia on kulunut puhdistuksesta ja desinfioinnista.

Läänineläinlääkärin on tehtävä epidemiologinen selvitys kohdan 3.5. mukaan sekä teurastamossa että pitopaikoissa, joista on lähetetty sikoja kyseiseen teurastamoon.

14. Klassinen sikarutto luonnonvaraisissa villisioissa

14.1. Toimenpiteet epäiltäessä tartuntaa villisioissa

Jos läänineläinlääkäri saa tietoonsa, että luonnonvaraisten villisikojen epäillään saaneen klassisen sikaruton tartunnan, hänen tulee välittömästi diagnoosin varmistamiseksi määrätä kaikki ammutut tai kuolleena löydetyt villisiat tutkittavaksi klassisen sikaruton varalta. Hänen tulee viipymättä tiedottaa asiasta metsästäjille, sikaloille ja muille asiaankuuluville tahoille.

14.2. Esitys tartunta-alueen perustamisesta

Heti, kun klassisen sikaruton diagnoosi on vahvistettu luonnonvaraisissa villisioissa, läänineläinlääkärin on tehtävä osastolle esitys taudinpurkauksen ympärille perustettavasta tartunta-alueesta.

Esittäessään tartunta-alueen rajoja läänineläinlääkärin on otettava huomioon:

- osaston perustaman asiantuntijaryhmän tekemän epidemiologisen selvityksen tulokset;
- tartunnan maantieteellinen sijainti, varsinkin luonnolliset ja keinotekoiset rajat; sekä
- alueella oleva villisikapopulaatio.

14.3. Yleiset määräykset tartunta-alueella

Läänineläinlääkärin määräyksestä kunnaneläinlääkärin on tutkittava kaikki tartunta-alueella ammutut ja kuolleena löydetyt villisiat ja toimitettava niistä näytteet laboratoriotutkimuksiin liitteen II kohdan B.8. mukaisesti.

Läänineläinlääkärin on annettava määräykset ruhojen säilyttämisestä siihen asti, kunnes tutkimustulos valmistuu, sekä positiivisiksi todettujen eläinten ruhojen käsittelemisestä kunnaneläinlääkärin valvonnassa. Tutkimuksissa kielteisiksi osoit-

tautuneet sianruhot on käsiteltävä luonnonvaraisen riistan lihashygieniasta annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (24/EEO/1995) mukaisesti. Ihmisravinnoksi kelpaamattomat osat on käsiteltävä kunna neläinlääkäriin valvonnassa.

14.4. Tartunta-alueella sijaitsevia sikojen pitopaikkoja koskevat rajoitukset

14.4.1. Pitopaikkojen ja niillä olevien sikojen luettelointi sekä suoritettavat tarkastukset

Läänineläinlääkäriin on tehtävä luettelo tartunta-alueella sijaitsevista pitopaikoista mahdollisimman pian. Läänineläinlääkäriin määräyksestä kunnaneläinlääkäriin on käytävä tarkastamassa nämä pitopaikat ja tarkastettava pitopaikoissa sikojen merkityksestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1296/2001) säädetyt eläinten merkinnät ja luettelot.

14.4.2. Sikojen eristäminen

Kaikki pitopaikassa olevat siat on pidettävä sisällä rakennuksissa tai muussa paikassa, jossa ne voidaan eristää villisioista. Villisikoja ei saa päästää kosketuksiin mihinkään materiaaliin, joka voi joutua myöhemmin kosketukseen pitopaikassa olevien sikojen kanssa.

14.4.3. Sikojen kuljetuskielto

Sikoja ei saa kuljettaa pitopaikkaan tai pitopaikasta pois ilman läänineläinlääkäriin lupaa. Lupaa myöntäessään läänineläinlääkäriin on otettava huomioon vallitseva epidemiologinen tilanne.

Sikoja, niiden spermaa, alkioita tai munasoluja ei saa siirtää tartunta-alueelta viettäväksi pois Suomesta.

14.4.4. Muita määräyksiä

Pitopaikkaan saapuvien ja pitopaikasta poistuvien henkilöiden on noudatettava asianmukaisia hygieniatoimenpiteitä klassisen sikaruton viruksen leviämisen estämiseksi läänineläinlääkäriin tai kunnaneläinlääkäriin antamien ohjeiden mukaisesti. Läänineläinlääkäri voi väliaikaisesti kieltää henkilöiden, jotka ovat kosketuksissa luonnonvaraisten sikojen kanssa, menemisen pitopaikkoihin.

Rakennusten, joissa pidetään sikoja, sisään ja uloskäynnit on desinfioitava desinfiointitoimenpiteistä eläintautien vastustamisessa annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston ohjeen (17/EEO/1995) ja läänineläinlääkäriin ohjeiden mukaisesti.

Kaikista pitopaikoissa kuolleista tai sairastuneista sioista, joissa on klassisen sikaruton oireita, on ilmoitettava kunnaneläinlääkäriin, jonka on varmistettava, että niistä tehdään liitteen II kohdan B.1. mukaiset tutkimukset klassisen sikaruton varalta.

Mitään osaa villisiasta, ammutusta tai kuolleena löydetystä, ei saa tuoda pitopaikkaan.

14.5. Esitys tartunta-alueen lakkauttamisesta

Läänineläinlääkäriin on tehtävä esitys tartunta-alueen lakkauttamisesta, kun on kulunut 12 kuukautta viimeisestä klassisen sikaruton tapauksesta tartunta-alueella. Edellytys tartunta-alueen lakkauttamiselle on, että viimeisen 12 kuukauden aikana on tartunta-alueella toteutettu neuvoston direktiivin 2001/89/EY edellyttämiä toimenpiteitä klassisen sikaruton hävittämiseksi tartunta-alueelta.

15. Klassisesta sikarutosta tiedottaminen

Läänineläinlääkäriin on ryhdyttävä kaikkiin tarpeellisiin toimiin, mukaan lukien ilmoitustaulujen ja varoitustiedotusten näkyvästi esille asettaminen ja tiedotusvälineiden, kuten television, lehdistön ja paikallisradion käyttäminen, sen varmistamiseksi, että suoja- ja valvontavyöhykkeillä tai tartunta-alueella olevat henkilöt ovat tietoisia voimassa olevista rajoituksista.

16. Valmiussuunnitelma

Läänineläinlääkäriin on tehtävä läänikohtainen valmiussuunnitelma klassisen sikaruton varalta neuvoston direktiivin 2001/89/EY artiklan 22 mukaisesti.

Suunnitelma on tarkistettava vuosittain ja toimitettava osastolle tammikuun loppuun mennessä.

17. Rokottaminen ja klassisen sikaruton viruksen käsittely

Klassisen sikaruton rokotteiden käyttö on kielletty koko maassa.

Klassisen sikaruton virusta saa käsitellä vain eläintautitutkimuksia tekevien laboratoriodien pätevyysvaatimuksista annetun Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen päätöksen (Dnro 697/3/1999) mukaisesti.

Kun klassisen sikaruton diagnoosi on vahvistettu ja on olemassa vaara, että sikarutto alkaa levitä, osasto voi päättää hätärokotusten aloittamisesta neuvoston direktiivin 2001/89/EY edellyttämällä tavalla.

18. Korvaukset

Taudin vastustamisesta aiheutuvien kustannusten ja vahinkojen korvaamisesta säädetään eläintautilain 55/1980, (muut. 809/1992 ja 424/1994) 15 - 21 b §:ssä.

Omaisuuksien, tuotteiden, valmisteiden ja tarvikkeiden hävittämisestä, käsittelystä, ja käyttörajoituksesta aiheutuvien tappioiden korvaamisesta sekä taudin leviämisen ehkäisemiseksi määrättyjen erinäisten töiden korvaamisesta säädetään lisäksi helposti leviävien eläintautien vastustamisesta annetun lain (488/1960) 13 -15 §:ssä.

Kohdan 4.6. nojalla määrättyihin desinfektioimenpiteisiin tarvittavien desinfektioaineiden kustannukset korvataan valtion varoista.

Helsingissä 25 päivänä lokakuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri

Jari Koskinen

Eläinlääkintötarkastaja

Seppo Kuosmanen

LIITE I**PÄÄTÖS KLASSISEN SIKARUTTOEPÄILYN TAKIA TILALLE ANNETTAVISTA RAJOITTAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ**

Annettu / 20

Sikalanomistajan/haltijan nimi:

Tilan osoite:.....

Tilatunnus:.....

Pitopaikkatunnus(-kset):.....

Sikojen merkintätunnus:

Pitopaikassa (-paikoissa) noudatettava seuraavia määräyksiä:

1. Luettelointi

- 1.1. Kaikista pitopaikassa olevista sioista on pidettävä luetteloa sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1296/2001) säädetyllä tavalla.
- 1.2. Kaikista pitopaikassa sairastuneista sioista on pidettävä erillistä luetteloa ryhmittäin.
- 1.3. Luetteloiden tiedot on pyynnöstä esitettävä läänin- tai kunnaneläinlääkärille ja ne voidaan tarkistaa jokaisen tarkastuskäynnin yhteydessä.

2. Eläinten liikkumisen rajoittaminen

- 2.1. Kaikki pitopaikassa olevat siat on suljettava suojiinsa tai muuhun paikkaan, jossa ne voidaan eristää.
- 2.2. Pitopaikkaan ei saa tuoda sikoja eikä niitä saa viedä sieltä pois.
- 2.3. Muiden eläinten kuin sikojen tuominen pitopaikkaan tai vieminen sieltä pois on sallittu vain läänineläinlääkärin luvalla.
- 2.4. Pitopaikassa on toteutettava tarvittaessa jyrssiöiden ja hyönteisten hävittämistoimenpiteitä läänineläinlääkärin ohjeiden mukaisesti.

3. Muut määräykset

- 3.1. Kuolleita tai lopetettuja sikoja ei saa viedä pitopaikasta pois ilman läänineläinlääkärin lupaa.
- 3.2. Sianlihaa, sioista saatavia tuotteita, spermaa, munasoluja, alkioita, sioista otettuja näytteitä, eläinten rehua, välineitä, tarvikkeita ja jätteitä, jotka todennäköisesti levittäisivät klassista sikaruttoa, ei saa viedä pitopaikasta pois ilman läänineläinlääkärin lupaa.
- 3.3. Rakennuksiin, joissa pidetään sikoja, sekä pitopaikkaan johtavat ajoväylät on desinfioitava läänineläinlääkärin ohjeiden mukaisesti.
- 3.4. Henkilöiden pitopaikkaan saapuminen tai pitopaikasta poistuminen on kielletty ilman läänineläinlääkärin kirjallista lupaa. Pitopaikkaan saapuvien ja sieltä poistuvien henkilöiden on vaihdettava vaatteet ja huolehdittava asianmukaisesta desinfektiosta läänineläinlääkärin ohjeiden mukaisesti.

3.5. Ajoneuvoliikenne pitopaikkaan ja pitopaikasta pois on kielletty ilman läänineläinlääkärin kirjallista lupaa. Kaikki kuljetusvälineet on desinfioitava ennen pitopaikasta poistumista läänineläinlääkärin ohjeiden mukaisesti.

Perustelut: Tilalla pidettävissä sioissa epäillään / on todettu (tarpeeton yliviivataan) esiintyvän klassista sikaruttoa.

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan. Valitusosoitus on liitteenä. Tämä päätös tulee kuitenkin voimaan heti. Päätöstä on noudatettava mahdollisesta valituksesta huolimatta.

Virkaeläinlääkärin allekirjoitus:

Nimenselvennys ja virka-asema:

Oikeusohjeet:

Eläintautilaki (55/80, muut. 809/92 ja 424/94) 8§, 9§

Eläintautiasetus (601/80) 17§

Maa- ja metsätalousministeriön asetus klassisen sikaruton vastustamisesta (22/EEO/2002)

VALITUSOSOITUS

Tähän päätökseen tyytymätön voi hakea siihen muutosta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalta. Valitus on tehtävä kirjallisesti.

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä, joka osoitetaan maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- valittajan nimi ja kotikunta;
- päätös, johon muutosta haetaan, miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta, mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi ja millä perusteilla muutosta vaaditaan;
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä.

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä:

- valituksenalainen päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä;
- tiedoksisaantitodistus tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta;
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja;
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Valitusaika

Valitusaika on 30 päivää. Ajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä. Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- Jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta.
- Jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta.
- Jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä sen katsotaan tulleen tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene.
- Jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä.
- Jos päätös tai kuulutus sen nähtävänä pitämisestä on julkaistu virallisessa lehdessä tai julkisella kuulutuksella ilmoitustaululla, katsotaan tiedoksisaannin tapahtuneen seitsemäntenä päivänä siitä päivästä, jolloin kuulutus virallisessa lehdessä on julkaistu tai kuulutus pantu ilmoitustaululle.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmän voi toimittaa maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen

tapahtuu lähettäjän vastuulla. Valituksen on saavuttava viranomaiselle virka-aikana ennen 30 päivän valitusajan päättymistä, jotta valitus voidaan tutkia. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän virka-ajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunta perii pääsääntöisesti valitusasian tutkimisesta käsittelymaksuna 84 euroa maa- ja metsätalousministeriön antaman asetuksen (1257/2001) nojalla. Maksu peritään yleensä postiennakolla päätöksen lähettämisen yhteydessä.

Yhteystiedot

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunta
postiosoite: PL 820, 00101 HELSINKI
käyntiosoite: Kaisaniemenkatu 4 A
puhelinvaihe (09) 5765 111
telekopio (09) 5765 2010
virka-aika klo 8.00 - 16.15

LIITE II

NÄYTTEIDEN OTTO JA KULJETUS SEKÄ TUTKITTAVIEN ELÄINTEN JA OTETTAVIEN NÄYTTEIDEN MÄÄRÄT

A: Näytteiden otto ja kuljetus

1) Yleisiä ohjeita

Ennen näytteiden ottoa on laadittava kartta pitopaikasta, jossa klassista sikaruttoa epäillään. Karttaan on merkittävä pitopaikan kasvatusosastot.

Siat, joista mahdollisesti joudutaan ottamaan uusintanäytteet, merkitään yksilöllisesti.

Verinäytteitä vasta-aineiden osoittamiseksi tulee ottaa vasta yli 8 viikon ikäisistä sioista. Poikkeuksena ovat seroposiivisiksi todettujen imettävien emakoiden porsaas.

Näytteiden mukana on oltava läänineläinlääkäriin ohjeiden mukaiset tiedot sioista, joista näytteet on otettu.

2) Näytteet viruksen osoittamiseksi

Viruseristystä ja virusantigeenin toteamista ja viruksen molekylaarista karakterisointia varten otetaan näytteeksi pala tonsilloista, munuaisista, pernasta ja ileumista. Näiden lisäksi tulee ottaa näytteet lymfaattisesta kudoksesta ainakin kahdesta eri paikasta; esimerkiksi nieluntakaisista, korvien viereisistä, leuanalus-, tai suoliliepeen imusolmukkeista. Autolysoituneesta ruhosta lähetetään kokonainen pitkä luu tai rintalasta. Jokainen näyte laitetaan omaan muovipussiin, joka suljetaan ja merkitään huolellisesti.

Viruksen eristämiseksi leukosyyteistä otetaan verinäytteet sioista, joilla on kuumetta tai muita sikaruton oireita. Verinäytteet otetaan EDTA-putkiin.

3) Näytteet vasta-aineiden osoittamiseksi

Vasta-ainemäärityksiä käytetään apuna kliinisten taudinpurkausten diagnosointiin sekä tartunnan levinneisyyden seurantaan. Verinäytteet tulisi tällöin ottaa eläimistä, jotka ovat toipuneet epäilystä tartunnasta ja sioista, joiden tiedetään olleen yhteydessä infektoituneisiin tai infektoituneiksi epäiltyihin eläimiin. Verinäytteet otetaan ilman lisäaineita.

4) Näytteiden kuljetus

Näytteet kuljetetaan ja säilytetään ehdottoman tiiviissä astioissa. Näytteet eivät saa jäätyä ja niitä on säilytettävä jääkaappilämpötilassa.

Näytepakettiin on merkittävä luettelo näytemateriaaleista, sekä teksti: 1) Saa avata vain sikaruton tutkimuslaboratoriossa, 2) Helposti pilaantuvaa, 3) Helposti särkyvää.

Näytepakettiin merkitään selvästi vastaanottajan osoitetiedot ja se toimitetaan viivytyksettä Helsingin eläinlääkintä- ja elintarviketutkimuslaitokseen. Näytteiden lähettamisestä on ilmoitettava etukäteen puhelimitse.

B: Kliiniset tutkimukset ja näytemäärät

1) Tutkittavat eläimet ja näytteiden otto epäiltäessä klassista sikaruttoa

1.1. Kun pitopaikassa epäillään klassista sikaruttoa, läänineläinlääkäri on tarkistettava pitopaikan tuotanto- ja terveystiedot sekä suoritettava kliininen tutkimus kaikissa tilan kasvatusosastoissa.

Kliininen tutkimus mukaan lukien ruumiinlämmön mittaaminen on tehtävä ensisijaisesti sioille tai sikaryhmille, jotka ovat:

- sairaita tai ruokahaluttomia;
- äskettäin sairaudesta toipuneita;
- tuotu pitopaikkaan pitopaikoista, joissa taudinpurkaus on varmistunut tai lähtöpaikka on muutoin epäilyksenalainen;
- kasvatusosastoissa, joissa on käynyt ulkopuolisia vierailijoita, jotka mahdollisesti ovat olleet kosketuksissa klassisen sikaruton virukseen; sekä
- mahdollisesti jo klassisen sikaruton varalta serologisesti tutkittuja, ja joiden testitulokset eivät varmasti sulkeneet pois klassista sikaruttoa sekä niiden kanssa kosketuksissa olleet siat.

1.2. Jos tarkastuksessa ei todeta kohdassa B.1. tarkoitettuja sikoja, läänineläinlääkäri voi epidemiologisen tilanteen perusteella joko:

- valita satunnaisesti kliinisesti tutkittavaksi niissä kasvatusosastoissa, joissa tautia epäillään taulukon 1 5 % prevalenssirajan mukainen vähimmäismäärä emakoita ja taulukon 1 10 % prevalenssirajan mukainen vähimmäismäärä muita sikoja. Keinosiemennysasemilla on tutkittava kaikki karjut;
- ottaa pitopaikan sioista verinäytteitä vasta-aineiden osoitusta varten. Näytteitä on otettava jokaisessa kasvatusosastosta, jossa tautia epäillään, taulukon 1 5 % prevalenssirajan mukainen vähimmäismäärä emakoista ja taulukon 1 10 % prevalenssirajan mukainen vähimmäismäärä muista sioista. Keinosiemennysasemalla on näytteet otettava kaikista karjuista. Läänineläinlääkäri antaa ohjeet erikseen viruksen osoittamiseksi otettavien näytteiden määrästä;
- jatkaa asetuksen 3 § mukaisia toimenpiteitä jatkoselvitysten ajan; tai
- sulkea pois klassisen sikaruton epäily.

1.3. Jos klassisen sikaruton epäily liittyy aikaisemmin suoritettuihin vastaainemäärityksiin, otetaan verinäytteet:

- kohdassa B.1.1. mainitun kliinisen tutkimuksen viidennessä alakohdassa tarkoitetuista sioista; ja lisäksi
- seropositiivisista tiineistä emakoista, vähintään kolme, lopetetaan ja niille tehdään patologis-anatominen tutkimus ja niistä otetaan verinäyte vastaainemääritystä varten. Sikiöiden osalta selvitetään sikiöaikainen tartunta virusosoitusmenetelmin. Näytteeksi lähetetään useita sikiöitä kokonaisina; ja
- seropositiivisten imettävien emakoiden kaikista porsaista otetaan verinäyte virusosoitusta varten. Emakoista otetaan verinäytteet viruksen ja vasta-aineiden osoittamista varten.

1.4. Jos pitopaikassa on kuolleita tai kuolevia sikoja, patologis-anatominen tutkimus on suoritettava vähintään viidelle näistä sioista, erityisesti sellaisille sioille, joilla on tai on ollut ennen kuolemaa klassiseen sikaruttoon selvästi viittaavia oireita, korkea kuume ja jotka ovat kuolleet äskettäin. Kaikista näin tutkituista sioista on otettava tämän liitteen kohdan A.2. mukaiset elin- tai kudoksenäytteet viruksen osoittamiseksi.

Jos edellä tarkoitetussa patologis-anatomisessa tutkimuksessa ei havaita klassiseen sikaruttoon viittaavia muutoksia, ja jos läänineläinlääkäri katsoo lisätutkimukset epidemiologisen tilanteen vuoksi tarpeelliseksi, on:

- suoritettava kliininen tarkastus satunnaisesti niissä kasvatusosastoissa, joissa kuolleita tai kuolevia sikoja on pidetty siten, että tutkitaan taulukon 1 5 % prevalenssirajan mukainen vähimmäismäärä emakoita ja taulukon 1 10 % prevalenssirajan mukainen vähimmäismäärä muita sikoja. Keinosiemennysasemilla on tutkittava kaikki karjut;
- otettava kliinisesti tutkituista sioista verinäytteet viruksen ja vasta-aineiden osoittamista varten. Läänineläinlääkäri antaa ohjeet erikseen viruksen osoittamiseksi otettavien näytteiden määrästä; ja
- tehdään mahdollisesti patologis-anatominen tutkimus 3-4 kontaktissa olleelle sialle.

Epidemiologisen tilanteen vaatiessa läänineläinlääkäri voi määrätä otettavien näytteiden määrän myös edellä tarkoitettua suuremmaksi.

2) Näytteiden otto pitopaikassa, jossa klassinen sikarutto on varmistunut ja eläimet lopetetaan

Lopetettavista sioista jokaisessa pitopaikan kasvatusosastossa otetaan satunnaisesti verinäytteitä vasta-aineiden osoittamiseksi taulukon 1 10 % prevalenssirajan mukainen vähimmäismäärä. Läänineläinlääkäri antaa erikseen ohjeet viruksen osoittamiseksi otettavien näytteiden määrästä.

Myöhemmissä taudinpurkauksissa läänineläinlääkäri voi käytettävissä olevien epidemiologisten tietojen perusteella sallia poikkeuksia edellä tarkoitettuihin näytemääriin.

3) Näytteiden otto pitopaikassa, jossa eläimet lopetetaan ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä

Kun klassisen sikaruton saaneeksi epäillyn pitopaikan eläimiä lopetetaan ennalta ehkäisevänä toimenpiteenä, lopetettavista sioista otetaan näytteitä klassisen sikaruton varmistamiseksi tai poissulkemiseksi ja epidemiologisen tilanteen selvittämiseksi.

Näytteet tulee ottaa ensisijaisesti sioista, joilla on klassiseen sikaruttoon viittaavia oireita tai siihen viittaavia kuoleman jälkeisiä muutoksia, tällaisten sikojen kanssa kontaktissa olleista sioista sekä sioista, joilla on ollut tartunnalle altistavia kontakteja mahdollisesti tartunnan saaneisiin sikoihin.

Läänineläinlääkäri määrää edellä mainituista sioista otettavien näytteiden määrän ja tyyppin ottamalla huomioon epidemiologisen tilanteen.

Lisäksi pitopaikan jokaisesta kasvatusosastosta otetaan satunnaisesti verinäytteitä vasta-aineiden osoittamiseksi taulukon 1 5 % prevalenssirajan mukainen vähimmäismäärä emakoista ja taulukon 1 10 % prevalenssirajan mukainen vähimmäismäärä muista sioista. Keinosiemennysasemilla verinäytteet otetaan kaikista karjuista.

4) Tarkastus ja näytteiden otto suoja- ja valvontavyöhykkeellä olevassa pitopaikassa, josta eläimet siirretään, teurastetaan tai lopetetaan ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä

Ennen kuin sallitaan sikojen siirto pois suoja- ja valvontavyöhykkeeltä, kunnan-eläinlääkäriin on 24 tuntia ennen sikojen siirtoa suoritettava pitopaikassa sikojen kliininen tutkimus kohdan B.1. toisen kappaleen mukaisesti.

Jos sikoja siirretään toiseen pitopaikkaan, kliininen tutkimus on lisäksi tehtävä kaikissa niissä kasvatusosastoissa, joissa siirrettäviä eläimiä pidetään. Jos siat ovat yli kolmen kuukauden ikäisiä, ruumiinlämpö on mitattava taulukon 1 5 % prevalenssirajan mukaiselta vähimmäismäärältä emakoita ja taulukon 1 10 % prevalenssirajan mukaiselta vähimmäismäärältä muita sikoja sekä kaikilta siirrettäviltä karjuilta.

Jos sikoja siirretään teurastamoon, prosessointilaitokseen tai muuhun paikkaan teurastettavaksi tai lopetettavaksi, kliininen tutkimus on tehtävä kaikissa niissä kasvatusosastoissa, joissa siirrettäviä eläimiä pidetään. Jos siat ovat yli kolmen kuukauden ikäisiä, ruumiinlämpö on mitattava taulukon 1 5 % prevalenssirajan mukaiselta vähimmäismäärältä emakoita ja karjuja sekä taulukon 1 20 % prevalenssirajan mukaiselta vähimmäismäärältä muita sikoja.

Läänineläinlääkäriin ohjeiden mukaan näistä sioista on teurastettaessa tai lopetettaessa on otettava verinäytteitä vasta-aineiden osoittamista tai veri- tai tonsilla näytteitä viruksen osoittamista varten. Jokaisesta kasvatusosastosta on otettava näytteitä taulukon 1 5 % prevalenssirajan mukaiselta vähimmäismäärältä emakoita ja karjuja sekä 10 % prevalenssirajan mukaiselta vähimmäismäärältä muita sikoja.

5) Tarkastus ja näytteiden otto tuotaessa sikoja uudelleen tartuntapitopaikkaan

Kun tartuntapitopaikkaan tuodaan tämän asetuksen 12.2. kohdan mukaisesti uudelleen sikoja, pitopaikan jokaisen kasvatusosaston sioista on otettava verinäytteitä

vasta-aineiden osoittamiseksi taulukon 1 10 % prevalenssirajan mukaiselta vähimmäismäärältä emakoita ja karjuja sekä taulukon 1 20 % prevalenssirajan mukaiselta vähimmäismäärältä muita sikoja.

Kun tartuntapitopaikkaan tuodaan tämän asetuksen 12.3. kohdan mukaisesti uudelleen sikoja, pitopaikan jokaisen kasvatusosaston sioista on otettava verinäytteitä vasta-aineiden osoittamiseksi taulukon 1 10 % prevalenssirajan mukaiselta vähimmäismäärältä sikoja.

6) Tarkastus ja näytteiden otto suojavyöhykkeellä ennen rajoitusten poistamista

Ennen rajoittavien määräysten poistamista suojavyöhykkeen kaikissa pitopaikoissa on:

- sioille tehtävä tämän liitteen kohtien B.1.1. ja B.1.2. mukaiset kliiniset tutkimukset; ja
- otettava sioista verinäytteitä vasta-aineiden osoittamiseksi jokaisessa kasvatusosastossa taulukon 1 5 % prevalenssirajan mukaiselta vähimmäismäärältä emakoita ja taulukon 1 10 % prevalenssirajan mukaiselta vähimmäismäärältä muita sikoja. Keinosiemennysasemilla verinäytteet on otettava kaikista karjuista.

7) Tarkastus ja näytteiden otto valvontavyöhykkeellä ennen rajoitusten poistamista

Ennen valvontavyöhykkeen lakkauttamista kaikissa pitopaikoissa on:

- sioille tehtävä tämän liitteen II kohdan B.1.1. mukainen kliininen tutkimus; ja
- otettava sioista verinäytteitä vasta-aineiden osoittamiseksi:
 - * pitopaikoissa, joilla ei ole 2-8 kuukauden ikäisiä sikoja,
 - * emakoista, jos läänineläinlääkäri epäilee klassisen sikaruttoviruksen levinneen pitopaikan emakoihin,
 - * mahdollisesti muissa epäilyksen alaisissa pitopaikoissa, ja
 - * kaikilla keinosiemennysasemilla.

Näytteenoton on katettava emakoiden osalta taulukon 1 5 % prevalenssirajan mukainen vähimmäismäärä ja muiden sikojen osalta taulukon 1 10 % prevalenssirajan mukainen vähimmäismäärä näytteitä. Keinosiemennysasemilla verinäytteet on otettava kaikista karjuista.

8) Serologinen valvonta ja näytteidenotto alueilla, joissa klassista sikaruttoa epäillään tai se on todettu luonnonvaraisissa sioissa

Näytteiden otossa on noudatettava komission päätöksessä 2002/106/EY hyväksytyn klassisen sikaruton taudinmäärityksen käsikirjaa.

TAULUKKO 1. Tutkittavien sikojen tai otettavien näytteiden lukumäärät perustuen kasvatusosastojen sikamääriin taudin toteamiseksi 95 % todennäköisyydellä eri taudin esiintymistasoilla (prevalenssirajoilla).

Emakkoja, karjuja tai muita sikoja/kasvatusosasto	Prevalenssiraja		
	5 %	10 %	20 %
vähemmän kuin 10	kaikki	kaikki	kaikki
10	kaikki	kaikki	9
20	20	16	10
30	24	20	11
40	31	22	12
50	32	22	12
60	38	24	12
70	39	24	13
80	42	24	13
100	50	25	13
200	56	28	15
300 tai enemmän	60	30	15

LIITE III**PÄÄTÖS KLASSISEN SIKARUTON VARALTA TILALLE ANNETTUIEN RAJOITTAVIEN MÄÄRÄYSTEN PERUUTTAMISESTA**

Annettu / 20

Sikalanomistajan/haltijan nimi:

Tilan osoite:.....

Tilatunnus:.....

Pitopaikkatunnus(-kset):.....

Sikojen merkintätunnus:

Tällä päätöksellä peruutetaan tilalle / 20 klassisen sikaruton varalta annetut rajoittavat määräykset.

Perustelut: Tilalla ei ole todettu klassista sikaruttoa / klassinen sikarutto on hävitetty tilalta (tarpeeton yliviivataan)

Oikeusohjeet:

Maa- ja metsätalousministeriön asetus klassisen sikaruton vastustamisesta (22/EEO/2002)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan. Valitusosoitus liitteenä.

Virkaeläinlääkärin allekirjoitus:

Nimenselvennys ja virka-asema:

LIITE IV

EDELLYTYKSET JA LUPAEHDOT SUOJA- JA VALVONTAVYÖHYKKEELLÄ OLEVIEN PITOPAIKKOJEN SIKOJEN SIIRTÄMISTÄ KOSKEVAN LUVAN MYÖNTÄMISELLE

1) Edellytykset sikojen siirtämiselle

- a) Siirtäminen on välttämätöntä sikojen hyvinvoinnin tai sikojenpidon muiden ongelmien kannalta;
- b) Kunnaneläinlääkäri on tutkinut kaikki pitopaikassa olevat siat ja erityisesti siirrettävät siat kliinisesti mukaan lukien ruumiinlämmön mittaukset liitteen II kohdan B.4. mukaisesti;
- c) Kunnaneläinlääkäri on tarkastanut maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1296/2001) säädetyt eläinten merkitseminen ja eläinluettelot; ja
- d) Edellä mainituissa tutkimuksissa ei ole havaittu klassisen sikaruton merkkejä ja asetuksen (1296/2001) määräyksiä on noudatettu.

2) Lupaehdot sikojen siirtämiselle

- a) Siat kuljetetaan kunnaneläinlääkärin sinetöimissä kuljetusvälineissä;
- b) Sikojen kuljetuksiin käytetyt ajoneuvot ja laitteet puhdistetaan ja desinfioidaan maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston ohjeessa (17/EEO/1995) määrättyllä tavalla;
- c) Jos siat teurastetaan tai lopetetaan, niistä otetaan liitteen II B.4. mukaisesti riittävä määrä näytteitä, niin että klassisen sikaruton esiintyminen kyseisessä pitopaikassa voidaan varmistaa tai sulkea pois; ja
- d) Jos siat kuljetetaan teurastamoon:
 - vastaanottavan teurastamon tarkastuseläinlääkärille ilmoitetaan etukäteen sikojen lähettämisestä teurastamoon;
 - tarkastuseläinlääkäri vahvistaa lähettävälle kunnaneläinlääkärille eläinten saapumisen;
 - teurastamossa siat pidetään ja teurastetaan erillään muista sioista;
 - tarkastuseläinlääkäri ottaa sekä ante- että post-mortem tarkastuksissa huomioon kaikki mahdolliset klassisen sikaruton esiintymiseen liittyvät merkit; ja
 - näistä sioista saatu tuore liha joko käsitellään tai merkitään lihahygieniasta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (16/EEO/2001) säännösten mukaisesti sekä jatkokäsitellään lihasta ja lihahygieniasta Euroopan yhteisön sisämarkkinakaupassa annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (164/1997) mukaisesti. Tämä on tehtävä läänineläinlääkärin nimeämässä laitoksessa. Lihalähetys sinetöidään ennen lähtöä ja sen on pysyttävä sinetöitynä koko kuljetuksen ajan.